

ИЗТОКЪ

„ИЗТОКЪ“
слуни
на редния градъ
и българската
култура

Броя 2 лв.

Седмичникъ за политико-общественъ и културенъ животъ.

Редактира комитетъ

Сто години просвѣта

Априловата гимназия — Габрово
1835 — 1935

„Традициитѣ сж свещени и трѣбва да се почитатъ“

Презъ своя исторически пѣтъ нашето училище запази българщината — езика и писмото ни — и пробуди народа ни. Българското уще бѣ на предно мѣсто винаги въ борбата за духовното и политическо освобождение на народа ни. Велика бѣше грижата на българина за четмо и писмо. Тя извърши чудото на Свободата и на тоя напредѣкъ, на който днесъ всички се радваме.

Голѣмитѣ имена на Берона, Неофита Рилски, В. Ев. Априловъ, Др. Селимински, Добри Чинтуловъ и др., бележатъ историческия пѣтъ на народното образование презъ тъмната епоха на робството. Дѣлото на тия всички учители — борци, стои днесъ високо оценено, като примѣръ, като поука.

Преди 100 години въ своя роденъ градъ — Габрово Василий Евст. Априловъ основава своето класно училище, което достига да стане огнище — просвѣтенъ центъръ за всички българи. Тукъ се събиратъ синоветѣ на родолюбия и ученолюбия българи да се учатъ и подготвятъ за бъдащи учители и водачи на народа ни. Това класно училище дава първия си випускъ до известното Габровско възстание на Дюстабановъ. Въ освободена България училището се преобрѣща въ Априловска мъжка гимназия

и продължавъ своята просвѣтна роль. Имто на Априловската гимназия е широко известно навреѣ, и това име не бива да се гби по силата на никакви реформи, на никакви времена мѣри. Старитѣ огнища на просвѣтата трѣбва днесъ по силно да ълѣзятъ. И днесъ, когато ние високо поздравяваме Габровъ съ стогодишния юбилей на дѣлото на Вас. Априлова, ние, Сливенци, които съ имената на Др. Селимински, Чинтулова, Добровски и др. записахме в по-малка данъ въ просвѣтата на народа ни, когато нареѣ съ Априловската гимназия стои наравно и името на ашата гимназия, който юбилей празнувахме по-миналата година — припомняме: традициитѣ сж свещени и трѣбва десе почитатъ. Старитѣ огнища — не само на суха школскатаука, но на широка народа просвѣта — да се пазятъ! Да се подкрепи дѣлото на дветнай-стари гимназии у насъ, абравени сякашъ днесъ!

Като поздравяваме още веднажъ наши събратъ — Априловската гимназия по случай юбилея ѣ 1 ноемврий, ние пожелаваме да крепне дѣлото на българска просвѣта, за да крепне българщината!

Г. Н-въ

Течниятъ плодъ

Нѣма по-вкусенъ, по-хранителенъ и по-лѣчобенъ плодъ по нашата земя отъ гроздето. По своето многобройно и разнообразно приложение въ храната на човѣка — гроздовиятъ сокъ нѣма свой конкурентъ. Като изключимъ алкохолното производство, гроздето намира едно голѣмо приложение въ всѣкидневната храна на човѣка презъ есенята и зимата. Запазено при добри условия на сухо, то може да изтрае въ естествения си видъ нѣколко месеца следъ бирането. Въ подобенъ видъ то се консервира въ течна синапова срѣда като грозденица. На пазаря ние виждаме гроздовитѣ зърна запазени, като сушено грозде. Невъзможността да се запазятъ плодоветѣ, особено гроздето, въ прѣсно състояние за по дълго врѣме, е довело производството на соковитѣ до тѣй наречения — теченъ плодъ — запазенъ отъ ферментацията. Единъ отъ тия видове, производни на гроздето е безалкохолното вино, което презъ последнитѣ години доби широко разпространение.

Стремежътъ къмъ запазване на гроздовия сокъ и кухненското изкуство сж създали чрезъ варение — петмеза, който намира твърде широко

употрѣбленъ, особено въ селата. Въ мого случаи той се приготвя въ комбинации съ свѣрени тии и др. плодове. Въ периодна гроздовата беритба, единъ отъ най-разпространенитѣ иложения на гроздовия сокъ насъ е гроздовата мѣстна каша и прочутитѣ гроздови мѣстеници, протвѣяни съ гроздовъ сокъ, микъ, орѣхи, бадеми и др. а много мѣста се употребява и гроздови компоти, мармади и пр. пр.

Всички тѣ производни продукти, запазятъ почти напълно хранителната стойностъ на гроздовия сокъ. Особенна роль играе въ тѣхъ съвокупността отъ зори, плодови органически киини и разнообразие на аромичнитѣ вещества.

Гроздовъ сокъ трѣбва да залѣе всѣкъ български домъ. Сега е сезъ, когато той може да се зъва и употребява въ изобилъ, защото притежава цѣнни хранителни и здравословни качества.

Д-ръ Ал. Недевъ

Антонъ рачимировъ за ИЗТОКЪ

Вестникъ харесва, (тѣй сериозно редактира, че ме очудва).
Изъ едно тно писмо.

Сливенъ — образцова община

Едно отличич съ богати очаквания

М-рътъ на Вжтр. работи г. ген. Рашко Атанасовъ е подписалъ заповѣдта, по силата на която въ царството се създаватъ общини — по една градска и по една селска въ всички области.

За Бургазска областъ обявенъ е за образцова община нашиятъ градъ.

Въ така създаденитѣ образцови общини ще бждатъ положени всички грижи за издигането имъ въ културно и стопанско отношение до степенъ да станатъ примѣръ за подражение въ всѣко отношение отъ останалитѣ въ областта градове.

Още при лансиране идеята за създаване образцови общини „Изтокъ“ съ специална статия, аргументирана по единъ безспоренъ начинъ — поиска Сливенъ да бжде образцовия градъ за нашата областъ.

Прощална среща

въ честь на Слив. окол. учил. инспекторъ

При нашата действителностъ, нѣма по-голѣма награда за единъ началникъ отъ тая: да бждешъ уважаванъ и обичанъ и тогава, когато не си началникъ. За такава признателностъ се изискватъ само лични качества на разуменъ и просвѣтенъ началникъ.

На подобни мисли ме навежда прощалната среща, която Сливенското народноучителство даде на 1-т. м. въ локала ЗОРА въ честь на своя инспекторъ г-нь Драндаровъ. ЗА ПЪРВИ ПЪТЪ въ Сливенъ учителитѣ така мило и сърдечно се раздѣлятъ съ своето началство. Съ изключение САМО НА НѢКОЛКО ДУШИ, всички учители се стекоха масово. Инспектора пристига. Всички ставатъ на крака. Той е центъръ на внимание. Карината е повече отъ трогателна. Г-нь срѣдничиятъ директоръ става и отъ името на всички учители отправя къмъ г-нь инспектора сърдечни, прощални думи. Главния у-ль г-нь Чобановъ, отъ името на всички учители, съ подходящи думи поднася за споменъ на началството една разкошна мастилница. Въ отговоръ навсичко, г-нь инспекторътъ, съ сълзана очи и съ треперещъ гласъ отъ вълнение, отговори кратко и сърдечно. Той благодари на учителитѣ за съвестната имъ работа, за проявения ентузиазъмъ и имъ пожела все така да работятъ въ полето на народната просвѣта.

Когато човѣкъ наблюдава такива прости, но искрени отношения, неволно си шепне: „Нѣма по-голѣма награда за единъ началникъ отъ тая: да бждешъ уважаванъ и искрено обичанъ отъ подчиненитѣ си дори и тогава, когато не си вече тѣхенъ началникъ“.

Г. Н. картини.

Изпълнителенъ комитетъ за въздигане паметникъ на воевода х. Димитъръ — Сливенъ

ПОЗИВЪ

къмъ Сливенскитѣ грандани.
Сливенци!

Димитровденъ приближава. Отложенитѣ тържества ще се състоятъ на 8 ноемврий — именния денъ на великия български воевода ХАДЖИ ДИМИТЪРЪ.

Нека всички наново се проникнемъ отъ силата на възторга; нека всички се потопимъ въ свѣтлината на въодушевлението; нека всички издигнемъ високо своята гордостъ, че сме чеда на славния, културния, бойния и най-отечестволубивия градъ въ България; нека подчертаемъ предъ цѣлъ народъ, че ние сме потомци на плеадата ратници и борци, които дадоха всичко: имотъ, духъ и животъ, за да възвисятъ и освободятъ свещенната Татковина.

Какво се иска отъ насъ сега?

Да разтворимъ дверитѣ на собственитѣ си домове и да приемемъ многобройнитѣ гости;

Да почистимъ домоветѣ и улицитѣ си;

Да бждемъ радостни и спретнати;

Да бждемъ внимателни къмъ всички посетители на града ни...

Добре! Нека направимъ всичко това като единъ човѣкъ, като една душа!

Всички празнично да залѣемъ улицитѣ и площада при освещаване паметника на Бузлуджанския грой.

Всички масово да се явимъ на голѣмитѣ манифестации.

Комисиитѣ — до една — съ сжщото въодушевление да поематъ още отъ сега възложенитѣ имъ работи.

Изложителитѣ о време да наредятъ отреденитѣ илъ павилиони.

Никой да ни чака вторична покана.

Отъ комитета.

БЕЛЕЖИТИ СЛИВЕНЦИ

ДОБРИ ИВ. ДОБРЕВЪ

Пазаръ

Добри Ив. Добревъ е единъ отъ известнитѣ и най-добри български художници. Откривалъ е на нѣколко пѣти, художествени изложби въ Чехия, където неговитѣ картини сж намѣрили голѣмъ приемъ между публиката. За неговото творчество чехословенската критика е дала благоприятни отзиви. Голѣмъ техникъ и проникновенъ наблюдател — неговитѣ картини иматъ въ по-голѣмата си частъ битовъ характеръ. Неговото художническо чувствуване е определено напълно. Художествениятъ му свѣтъ е облжнатъ съ много вѣра и любовъ къмъ онъза, което той твори.

Въ този брой на „Изтокъ“ даваме една отъ неговитѣ картини.

Г. Г. Стопански. Непонесени отговорности?

Природата, това е колосална милова машина, която непрекъснато работи. Строга, спокойна, могуща тя ни увлича въ движението си. Грамадната работа, която тя извършва е сждбоносна за насъ. Всичкият този грамаден механизъм, въ състава на който влизат планинитъ съ своитъ гори, долинитъ, рѣкитъ, моретата, океани и атмосферата, работитъ безъ наше участие, а резултатитъ отъ тая грамадна работа сж изключително за насъ, за нашето благоденствие.

ве, днесъ вѣтъръ се носи надъ обезлесенитъ ридове. Градоносни облаци все по често застрашаватъ сочититъ долини, поля и лозя. Всичко това е резултатъ отъ съзнателно неспазване законитъ, по които всемирната машина би работила въ исправностъ. Започна се съ нищо неоправдана обезлесителна политика. И само въ единъ кратъкъ периодъ отъ години Слив. балканъ бѣ обезлесенъ. Днесъ Сливенъ нѣма гори, Сливенъ нѣма води! Десятки години, козитъ бродѣха безпрепятствено по ба-

се подготвяше за общината ни Веднага следъ изсичането, даже на частъ отъ горитъ по бассейна, въ водопровода се почувствува недоимекъ отъ вода. Но това не стресна отговорнитъ лица. Причинитъ не се потърсиха. Общината се задоволи да предупреди гражданитъ подъ страхъ на глоба, да пестятъ водата, а обезлесяването продължи и турна кръстъ на горитъ ни. Презъ 1933 и 1934 г. Така интереситъ на 30,000 население бѣха пренебрегнати безъ за това да се потърсятъ отговорнитъ лица.

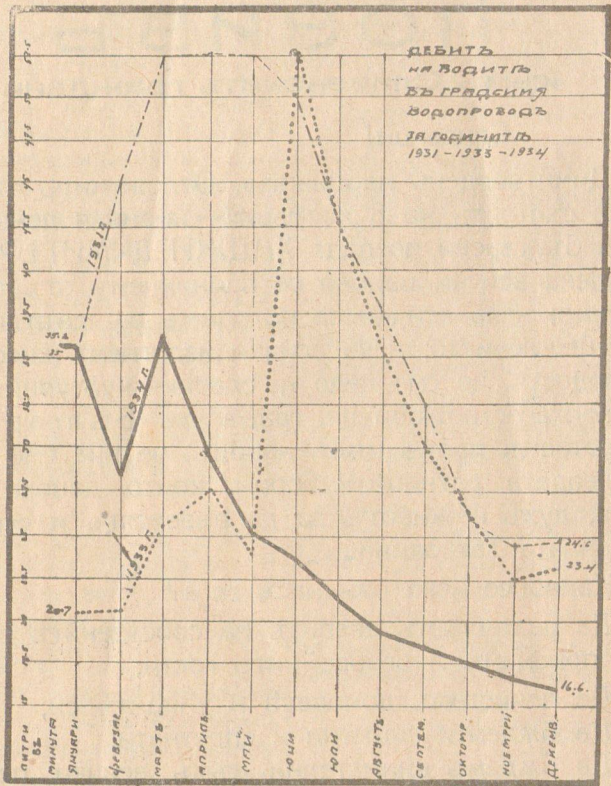
Диаграмата красноречиво отбелязва резултатитъ отъ изсичане горитъ, а най-вече тия по бассейна на водопровода. Но нека не забравяме, че това е началото на бедствието, което заплашва града ни.

Съ обезлесителната политика далеко отидохме. Ако преди 20—30 години горската власт би посочила на общината последицата отъ изсичането на горитъ—особено по бассейна на водопровода—до сега общината би намѣрила срѣдства да откупн тоя имотъ и би запазила на всѣка цена водопровода си. Но горската власт остана безчувствена, а общината бѣ непредупредена. И въ резултатъ се получи това, което диаграмата очертава.

Разправя се, че днесъ горитъ по Сливенския балканъ биле 50 пѣти по-добри отъ тия преди 30 години! Чудно! За кои гори се говори? Когато такива вече не останаха! Разправя се сждо, че изсичането на горитъ СЪВСЕМЪ не оказвало влияние върху подпочвенитъ води. Ако това действително се твърди отъ хора специалисти, тогава оправдателно е изсичането на горитъ. Но науката дебело подчертава: **НѢМА ГОРИ, НѢМА ВОДИ!**

Позивътъ: Пазете горитъ! е непълненъ. Би трѣбвало да се покаже, отъ кого трѣбва да пазимъ горитъ и то частно за Сливенъ.

Сливенъ нѣма гори.—Сливенъ нѣма води. Това сж думи, съ прискърбие изказани отъ човѣкъ, чиято специалностъ сж горитъ.

Диаграма за дебита на водитъ за 1931—33—34 г.

Но тая незаменима машина човѣка е изпортилъ, и правилния ѝ ходъ е нарушенъ. Изсѣчени сж горитъ по планинитъ, надъ които се, пораждаха малкитъ леки облачета—предвестници на изобилни дждове. Валежитъ намалѣха. Тамъ където падаха редовно дждо-

сеина на градския водопроводъ, вмѣсто, което трѣбваше да запазимъ, като зеницата на окото си. Но като че това не бѣ достатъчно. Една ранна сутринъ всичката тая площъ се подложи на ГОЛА СЪЧЪ. Нито горска, нито общинска власт имаха представа за злото, което

ХАТАЛЖ-КОРИЯ

(легенда)

Стамо бѣше бѣжанецъ отъ она край на Тракия, гдето Бѣлото море вѣчно прилива и гдѣ риви вълни по чистия ситенъ пѣсѣкъ, изпѣстренъ съ разноцвѣтни камѣчета. Отъ она край, гдето небето е тъй синьо, не нагледно, а тихия вѣтрець едва—едва поклаща клонкитъ на маслиновитъ дървета, гдето най-после морето вѣчно шуми и нашепва неподѣлата си пѣсень.

Той се изсели наскоро следъ голѣмото въстание и по не знайни пѣтици, съ жена и две невръстни деца, мина границата и една ранна сутринъ осѣмна на свободна земя.

Селото, въ което той се засели, бѣ разстнало на малка рѣтлива. Отъ тукъ се откриваше безкрайната ширъ на селската мера, на златокласитъ ниви и черни угари. Самотни дървета, разпрѣснати по нивитъ, нарушаваха еднообразието на пейзажа. А далеко—задъ тоя просторъ—Сакаръ, покритъ съ леки сиви мъгли, се губѣше въ далечината.

Съ паритъ, които бѣше могналъ да донесе, Стамо купи малка къщичка, но съ широкъ дворъ, всрѣдъ който стара черница ширко разстилаше клонитъ си. Купи чивтъ волове, взе подъ наемъ две, три ниви и се залови на работа.

Дворътъ бѣ край селото—до самия шосиранъ пѣтъ. Отъ тукъ, като на дланъ, се откриваше частъ отъ селото, въ далечината—Сакаръ, на западъ рѣката и голѣмия многосводенъ

мостъ, който изглеждаше, като голѣма сива гжсеница. А задъ моста—не голѣма височина, покритъ съ девствени гора. Тая гора бѣше известна всрѣдъ населението, подъ името „ХАТАЛЖ-КОРИЯ“.

—Тая гора не се сѣче, казваха селенитъ. Господарътъ ѝ я пазѣ. Никому не позволява нищо да изнесе отъ нея. А тоя Господаръ, отъ когото всички се бояха, никой не го познаваше. Виждаха го само тия, които сж се опитали да отсѣкатъ нѣщо отъ нея.

И какви ли не чудни приказки, една отъ друга по-страшни, по фантастични се разправяха за гората и господаря ѝ! Стамо бѣше новакъ по този край и не бѣ ималъ случай да чуе нѣщо за нея, нито за не знайниятъ ѝ господаръ.

Намисли да построи плѣвникъ. Набави необходимитъ материали. Недостигнаха му само два здрави чатала. Потърси да купи изъ селото, не намѣри такива. Посъветваха го да слѣзе къмъ Сакаръ.

Единъ день, връщѣйки се отъ нивата „Лѣжа“, той мина по долния пѣтъ, който го отведе при „Хаталж кория“, която до сега не бѣше виждалъ. Възпрѣ колата. Отби се при голѣмия буенъ изворъ. Излѣзе на поляната задъ него. Гледа порутени каменни зидове—а туку задъ тѣхъ, край самата гора, два брѣста, стройни, прави, а къмъ върха разклонени. Обходи ги, и намѣри, че сж тъкмо

такива, каквто сж му потрѣбни.

—Ще ги отсѣка. Но на кого ли е тая хубава, запазена гора? Бравда не е влѣзла въ нея, добави си той, като я огледа. Изглежда наново брѣститъ и се завърна при колата.

Слънцето се спущае на залѣзъ. Последнитъ му лѣчи галовно обливахъ разтланото пририда село. Прозорцитъ на черквата и училището заблѣстяха въ яркъ оранжевъ блѣсъкъ. Пѣтътъ бѣ цѣлъ направенъ, като въ златенъ прашецъ отъ пѣтници, кола, които се прибираха къмъ селото.

На моста Стамо достигна дѣдо Геро, който се бѣ загледалъ въ рѣката, по рибкитъ, които играха подъ засѣнчестия брѣгъ. Тръгнаха заедно къмъ селото. Заприказваха се за това, за онава, а Стамо току запитва:

—Чия е оная гора по бѣрчинката? Изглежда бравда не е влизала въ нея.

—Оная ли, поде дѣдо Геро, като се възвърна и посочи съ тогата си. Тамъ има голѣмъ изворъ. Селска е. Никой не я пазѣ, но и никой не я сѣче. Тамъ, надъ нея, до извора, на полянката, има черковище—свето мѣсто е. Наричаме я „Хаталж-кория“. Казватъ, че който се опиталъ да отсѣче макаръ и една фиданка, все ще му се случи нѣщо лошо, било на него, било на челядтъта му. Може да е лѣжа, но това си го знаеме. И затова пазимъ си я. Следъ това добави:

—Отъ тогава може да има повече отъ 70 години. Да съмъ билъ около десетина годишенъ. Селото ни него време бѣ—на половина турско, наполовина

българско. Имае единъ старикъ, казваха въ Кьоръ-Юмеръ. Съ едно око бѣше, а зѣлъ като оса. Всички се бояха отъ него. Дотрѣбваше му на човѣка дърво, взема радва, колата, та право въ „Хаталж-кория“. Избралъ дърво. Още незасѣкълъ, излиза буй. Той сѣче, а бурята огъва гоата, фучи, троши клоне и шуа и ги хвърля върху му. А ти бърза, сѣче ли, сѣче. Сѣкъкъ недосѣкълъ, дървото се прѣва, та право върху му—приска го. На другия день селянъ го намѣриха—и то следъ като воловетъ му съ изпокжани поводи и безъ кола, се ѣрнаха въ селото. Право ли? Криво ли е? Така си знае. Има си господаря и той си я пазѣ.

Слуша Стам Иска му се да повѣрва, а два брѣста, стройни, на върха разклонени, сж все предъ очѣ му.

Деньтъ обещаваше да бжде топълъ и ясенъ. Слънцето току бѣше се оказало, когато Стамо бѣ вечеря извора въ „Хаталж кория“. Притегли колата на поляна задъ черковището, по блѣ да е до брѣститъ. Отпрегнъ воловетъ. Отведе ги край извора на паша, а тѣ нѣкакъ въ спокойнио гледать него, извѣтатъ очи къмъ гората и не иатъ да пасатъ. Взема бравдати се запѣтватъ къмъ брѣститъ. Изглежда ги на ново. Обжда ги. Слагарѣжа по напундата имъ кора, а тѣ като чели разбиратъ, шумятъ нѣщна неразбранъ езикъ, огрѣни имъ отъ слънцето листа.

Стамо поемъ бравдата. Отсѣкна брѣста отъ

земята до върха и я вдига. Източеното широко острило, въ силнитъ рѣце на Стамо—погъна въ тѣлото на брѣста. Той трепна сждо като живъ. Въ сжция мигъ селската камбана отекна и сребристия ѝ звънъ плавно се понесе по разбудената равнина, а гората нѣкакъ страшно зашумѣ. Колкото повече ударитъ на бравдата зачестиха, толкова по-често долитаха ударитъ на камбаната. Стамо спрѣ. Вслуша се въ камбанния звънъ и едва чуто произнесе: „Бие като на мъртвецъ!“

Още нѣколко странични удара, брѣста потрепера, залюлъ се съ сила и шумъ полетѣ всрѣдъ черковището. Стамо се изправи—подпрѣ се на бравдата и се рагледа въ отсѣченото дърво, което като мъртвецъ лежеше въ разрушеното черковище. Нѣщо притисна гърлото му. Но това бѣ за моментъ. Той огледа бравдата, приближи се до другия брѣстъ. Огледа го. Застана предъ него и нанесе първия ударъ по стройното му тѣло.

Тъмни облаци се надигнаха отъ югъ и бързо покриваха небето. Притъмнѣ. Разнесе се далеченъ гънътежъ на грамотевица. Стамо бързаше да свърше н съ другия брѣстъ. Ударитъ по брѣста зачестиха. Звънътъ на камбаната отдавна бѣ престаналъ. А той все още я чуваше и ритмуваше ударитъ ѝ съ тия на бравдата.

Гората стана неспокойна. Жално застанаха колонитъ ѝ. Като че ли хиляди гласове пишѣха, викаха, плачеха, смѣеха се изъ нея. Но ето: нѣгде близко, съвсемъ близко, се разнесе тревоженъ ехотъ на саринно

ЦѢЛИЯТЪ СВѢТЪ Е ПОКРИТЪ СЪ

най-добрата подова настилка-мушама „БАЛАТУМЪ“ пристигнаха нови модерни десени Предст. за Сливенъ: П. КАМБУРОВЪ, тел. 51

ЗИМАТА НАБЛИЖАВА И тази година търсете отъ Г. ИЛИЕВЪ магазинъ „Родина“, на низки и достъпни цени най-популярнитъ и изпитани по качество и икономични Пловдивски

ПЕЧКИ и ГОТВ. МАШИНИ „Оригиналъ Перникъ“ Запомнете добре марката. Не забравяйте да прегледате и новитъ модни КРЕВАТИ, сждо съ низки цени. Съ почитъ: Г. ИЛИЕВЪ.

Запомне е! КАМБУРОВЪ продава при девизъ: „ПОВЕЧЕ ОБОРОТЪ, ПО-МАЛКА ПЕЧАЛБА“ Въ Ващ интересъ е да провѣрвате ценитъ и качеството на стокитъ, които Ви интересуватъ.

Б. Драгановъ — полковникъ о. з.

Прокламацията на х. Димитъръ и другаритѣ му

(по случай освещаване паметника въ Сливенъ)

Следъ като били привършени всички работи, и дружината готова за пжтъ, х. Димитъръ и Ст. Караджата, подпомогнати отъ своя вѣренъ н-къ щабъ — Банката Христовичъ, поручикъ отъ руската армия, съставятъ тѣ нареченото „ПРИВРЕМЕННО ПРАВИТЕЛСТВО“ въ Балнана. Тѣ искатъ да поставятъ турскитѣ власти предъ свършенъ фактъ, че борбата за свобода е организирана всестранно, съ планъ, добре съставенъ, че организаторитѣ на тази борба сж решили даже да образуватъ ново бойно, революционно правителство, което ако и съ седалище Балкана, да внушава на всички, че се полага основата на новата свободна Българска държава. Какъвъ героизъмъ, каква широка замисль, какъвъ обширенъ мирогледъ на нѣщата! Колко велики сж били тия, иначе скромни борци! Колко предвидливи сж били и какъ сж се подготвяли за всѣка евентуалност! Какъ сж искали тѣ на всѣка цена съ единъ замахъ да докажатъ на турцитѣ, че тѣ сж решени на борба до край!

Привременото Българско Правителство, начело съ х. Димитъръ, Ст. Караджата и Ванката Христовичъ, съставятъ и прокламация до българския народъ, която прокламация била обнародвана между друго и въ в. „Народностъ“, органъ на комитета, издаденъ въ Букурещъ и въ в. „Дунавска зора“, бр. 35 отъ юлий 1868 г., издаденъ въ Браила. Тази интересна прокламация, която говори много, има следното съдържание:

„Братя българи! Теглетата, причиняеми на насъ отъ турското правителство, станаха вече несносни. То вмѣсто да облекчява нашето състояние, отъ день на день го прави по-

нетърпимо. Отъ всичко това нѣма друго спасение, освенъ да станемъ и съ оружие въ ржка да диримъ своитѣ права и свобода. Ето ний ви поканваме пресвятъ примѣръ за това, като се захващаме за оружие: следователно последвайте ни и ще бъдете достойни потомци на нашитѣ славни прадеди: Крумъ, Бориса, Симеона и пр., които никакъ не търпѣха чуждото срамно и низко за човѣка го“.

„Не надвайте се никому да дойде да ви освободи седящи съ скръстеи ржцел! Не слушайте ничии свети, а само и само надеждта ви да бжде основана въ ашитѣ юнашки ржце, защото тий сж истиний и вѣрний ви приятель и помощникъ, който ще ви помогни и избави“.

„Братя! Бемето е дошло и ний вика да диримъ нашитѣ права. Нека го послушаме и се покажемъ предъ свѣта народъ, достенъ за свобода“.

„На всѣко билъ отъ каква да е народостъ, па и самия турчинъ, сещици мирно, ще бжде почтена както честята му, имота и, тѣ сжщо и веговата вѣр Намѣрението ни е да изгонимъ несносното злоупотреблене и да си добиемъ народнитѣ права и свободата“.

„Братя! Затогривиятъ лъвъ реве изъ Елкана и ний вика! Нека се пречемъ подъ неговия преподъ и съгласно съ една уста, извикаме: свобода или смѣт!“

Стара-планина. Привременното правителство“.

Тази прокламация, поради своята краостъ, тогава не се харесвала нѣкои отъ юнацитѣ, които намирали, че въ нея не се разявало огромното дѣло, ето предприематъ и на коетъ съветватъ живота си. Тии млади буйни гла-

ви искали всичко да се каже въ тази прокламация. Но тѣ не сжимали никаква опитностъ въ това отношение. Тѣ сж мислили, че въ такъвъ единъ документъ трѣбвало да има много голѣми фрази, като бждатъ изложени и причинитѣ, по които тѣ отиватъ да мратъ. Обаче, Ст. Караджата, човѣкъ на положителната работа, а не на блѣскавитѣ думи, се обръща къмъ тѣхъ и имъ казва:

— „Скоро ще ви видя азъ васъ, до колко можете да изпълните и това малко, което е писано. Три—четире думи сж достатъчни за васъ: „Свобода или смѣртъ“ и „За вѣра и независимостъ“, това е всичко, което можемъ да напишемъ сега. Дѣлата ни нека говорятъ повече“.

И х. Димитъръ и Ст. Караджата се явяватъ и въ този случай велики полководци, велики сърдцеведци, велики синове на своята родина, отъ които мнозина отъ днешнитѣ водачи на нашия измжченъ народъ има да взематъ добъръ примѣръ. Защото, не въ многото говорене и писане е залога за успѣхъ на едно такъва дѣло, а въ преданността, усърдието и младенчески жаръ, съ който се започва и довършва дѣлото.

Х. Димитъръ и тукъ може да ни служи, като великъ примѣръ за подражание.

Идния брой на „Изтокъ“ ще излъже на 29 т. м. по случай тържествата въ града ни, 8 стр., двувѣтенъ печатъ, 5,000 бр. тиражъ.

Ще бжде посветенъ на епохалното дѣло на х. Димитъръ и на всички други синове на Сливена, дали живота си за политическата и духовна свобода на България.

Броятъ ще бжде разпространенъ широко въ цѣлата страна. Безплатно ще бжде изпратенъ на всички обини, читалища и др.

Гавраиловско общинско управление

Обявление

№ 4445

Съобщава се на интересующитѣ се, че на единдесетия день следъ публикуването на настоящето обявление въ в-къ „Изтокъ“, въ общинската канцелария отъ 10 до 12 часа ще се произведе търгъ съ явна конкуренция за продажбата на дървената маса отъ сечището „Улицитѣ“ за 1935/936 година на общинската гора на с. с. Голѣмо Чочовенъ и Гавраилово отъ 105'160 дек. Първоначална цена на декирѣ 200 лева.

Закона за бюджета, Отчетничествата и Предприятията е задължителенъ. Гербовия налогъ и разноснитѣ сж за смѣтка на наемателя.

Поемнитѣ условия могатъ да се видятъ всѣки при съственъ день въ Гавраиловската общинска канцелария, с. Гавраилово, 16 X. 1935 год.

Отъ общината.

Сливенско градско общинско управление

Обявление

№ 14672

Извѣстятъ се интересующитѣ, че на 31-я день отъ публикуване настоящето въ мѣстния вестникъ „Изтокъ“, отъ 9 до 10 часа, въ Сливенското данъчно управление ще се произведе търгъ, съ явна конкуренция, за отдаване подъ наемъ общинската фурна заедно съ съседната до нея една стая, на Сливенскитѣ общински минерални бани, за време отъ деня на сключване договора до 31 декемврий 1938 година.

Първоначаленъ годишенъ наемъ (6000) шестъ хиляди лева. Залогъ 10%.

Тържнитѣ книжа сж на разположение всѣки при съственъ день въ общинското управление, гр. Сливенъ, 16 октомврий 1935 год.

Отъ общинското управление

Шивачница „АРЖЕНТИНА“

НОВО! — Японска практика! — НОВО!

Срещу 3 лв. нова и чиста яка „Вулканъ“.

Посетете и ще се уверитѣ!

клепало. Стамо спрѣ. Студенъ потъ го облѣ. Опусна бравдата и се помжчи да долови отъ где пакъ това клепало, така тревожно заби? Но нищо освенъ разлюляната гора не видѣ, а клепалото току задъ него бие все по-силно и по-силно. Оплашени воловетѣ замучиха. Понесе се небивала буря, която пишеше въ общъ невъобразимъ вой. Такава буря той никога не бѣ виждалъ. Гледаль бѣ развълнувано море. Не веднажъ е виждалъ страшнитѣ му пѣнсти вълни да се разбиватъ въ каменното чело на брѣга. Но това, което тукъ преживѣваше, надминаваше всички познати нему страхи.

Стамо взе бравдата. Притаява дѣхътъ си и наново засича брѣста. А той трепери подъ ударитѣ, огъва се, жално стениатъ листата му. Но краятъ настѣпва. Брѣстътъ се полюлъ и съ страшна сила полетѣ къмъ черковището и падна до другия брѣстъ. Два брѣста, два брата, лежатъ сжщо като мъртъвци.

Спуска се Стамо въ черковището и съ нѣколко умѣло нанесени удари, той изкастри единъ отъ брѣститѣ и го помъкна да го отнесе въ колата. Бурята се усили и така сило запищѣ край него, като че искаше да го отнеме отъ ржцетѣ му. Съ голѣма мжка той го отнесе и постави въ колата.

— Господи! Промѣлви той. И наново се завръща къмъ черковището, за да изкастри и другия брѣстъ. А бурята се усилила все повече и повече и съ страшна сила налита върху му, като че не иска да го пусгне въ черковището. Но Стамо

решилъ денесе въ село двата брѣсталуца се въ черковището, зема бравдата и бързо запса изкастренето на втория брѣстъ. Отстранява непотрѣбнитѣ клони, клонки, отмѣрва развения върхъ, отсича непотрѣното и си отдѣхва.

— Свърсе — прошепна той и се подѣ на бравдата. А бурята съ кава сила се понесе върху тче едва се удържа да не дне.

Тжнти помнѣлото небо. Трепери земяката че свършека на свѣта настаналъ. Едри капки дѣя полетѣха. Стамо бърза. Мимоста и пое шоширания пѣ. Селото е току предъ него тамъ при завоая е двому, а нему се струва, че той така далеко, че никога не го достигне. Изморенъ, пналъ въ потъ, той присига. Разря широко вратника, вкар колата и я отвежда до черната. Бързо разпрѣга волове. Отвежда ги въ обора и с по-бързо прибѣгна на пругдето жена и деца го очаква.

Завалѣ роенъ дѣждъ полетѣ надъ него и околността. Свѣткавиавзкъсваха небената шир.

Стамо тка да яде, но не яде, а се ки на широкото дървено лѣ. Легна на гърба и се зда въ пламъчегото на кандилъ, което блѣщукаше прѣалката икона. Нечусетно токъпа.

Топълъ денъ. Врабцитѣ все се гонятъ по лозницата пѣ стаичката. Отъ черковний покривъ долита монотонно ракане на щърковѣтѣ, засти край гнѣздото

си. Стамо обхожда колата, оглежда брѣстоветѣ, които все още сж превързани отъ аржша. Измѣрва дебелинитѣ имъ, сравнява височенитѣ имъ и доволенъ хвърля погледъ до мѣстото, гдето още утре ще почне постройката. Застаналъ подъ сѣнката на черницата, неволно погледа му се отправя къмъ моста, къмъ „Хаталж-кория“. А по пжтя, пжтникъ на конь, бързо иде къмъ селото. Върѣдъ облаци отъ прахъ, коня като че не стѣпва на земята, а се носи надъ нея. Ето пжтника иде, приближава. Вѣтъра леко развѣва дълга пурпурна намѣтка. А Стамо гледа и не вѣрва на очитѣ си! Ездачътъ е младъ. Буйни руси коси се развѣватъ по раменетѣ му. Лицето му строго, но свѣтло. Облеченъ е съ ярко синя риза, а върху нея медна ризница. Сжщо както зографитѣ изписватъ светиитѣ по църквитѣ. Въ дѣсната ржка държи дълго копие, върха на което блѣсти съ непознатъ за окото блѣсъкъ.

Стамо очудено гледа невидания до сега пжтникъ и бѣлия му буенъ конь. Леко коньтъ възвива, и до като Стамо се съвземе, пжтника застава между него и колата. Погледа му е строго. Яснитѣ му сини очи се вливатъ ту въ брѣстоветѣ, ту въ Стамо, който, като че е изгубилъ ума и думата. Настана тишина. Всичко живо замлъква. Пжтникътъ вдига копието, посочва отсѣченитѣ дървета и съ гласъ, въ който се чеге укоръ и заплаха проговоря: — Тия два брѣста, напразно ти отсѣче. Нещастие носятъ тѣ, гдето бждатъ отнесени. На огънь е осждена всѣка постройка, въ

която ще бждатъ поставени. Тая гора не се сѣче. Всѣки, който е вдигаль бравда върху ъ, скжпо му се отплаща. Казвамъ: Върни тия два брѣста — тамъ, отъ гдѣто си ги вземалъ. Запомни: за доброто на селото, тая гора трѣбва да я запазите! Стамо, застаналъ, цѣлъ треперящъ, не снema очи отъ пжтника, лицето на когото блѣсти, като месечина презъ тъмна нощъ. Но ето — пжтника вдига копието и легко го докосва до челото му. Синьо ярко пламъче блесна и лизна покритото съ потъ чело и отлетѣ къмъ небето.

Въ сжщия мигъ силенъ гръмъ се разнесе. Цѣлата кжща потрепера, като че лавина врѣхлетѣ върху ъ. На стотици парченца стъклата на прозорцитѣ се разпрѣснаха по стаята. Нѣщо тежко падна всрѣдъ двора.

Стамо изпищѣ. Събужда се. Скоква отъ леглото и обезумѣлъ отъ страхъ, съ широко отворени очи, застава всрѣдъ стаята. А жена му, изплашена отъ станалото и отъ страхъта на Стамо, идва при него, слага ржка на рамото му и тихо прошепва:

— Нищо нѣма, Стамо. Успокой се! Гръмъ удари черницата и изхвърли отъ колата брѣстоветѣ.

Стамо сякашъ нищо не разбира. Приседна на леглото си. Хвана съ две ржце главата си, като че искаше да си припомни нѣщо. Погледа на кандилцето. И безъ да каже нѣкому нѣщо, излъже на пруста.

Дѣждътъ приставаше. Небето се проясни. Като голѣми черни дрипи вѣтъра отнасяше облацитѣ къмъ балкана. Голѣмата клонеста черница бѣ раздробена и разхвърлена изъ дво-

ра. А двата брѣста, като че невидима ржка е вдигнала отъ колата и захвърлила далеко до вратника.

Стамо нищо не каза. Излъже всрѣдъ двора. Огледа небето. Прегледа колата. Вдигна брѣстоветѣ и нагово ги постави върху ъ. Отиде въ обора. Извежда воловетѣ. Впрегна ги, и като извъртѣ колата, излъже отъ двора и пое пжтя за „Хаталж-кория“.

Докато да стигна тамъ бурята бѣ пристанала. Небето бѣ ясно — ненагледно. Диви гължи прехвъркаха надъ черковището и изчезваха изъ гората.

Стамо откара колата до черковището. Снema брѣстоветѣ. Постави ги единъ до другъ, както бѣха паднали. Снema шапка, прекръсти се и прошепна: — Сгрѣшихъ, Господи! Простимел! Когато, по-късно Стамо се върна у дома си, намѣри двора пгленъ съ селяни, които разглеждаха раздробената черница — Ето и дѣдо Геро. Той иде насреща му — изглежда го и едва чуто казва:

— Нѣма нищо, синко! Гръмъ падналь на черницата.

— Добре, че само съ толкова се свърши, отговори Стамо. И като идва по близко до старика тихо добавя:

— Сгрѣшихъ, дѣдо! Голѣмъ грѣхъ сторихъ. Съкохъ дърва отъ „Хаталж-кория“, но видѣхъ господаря на гората.

А стариятъ, като че се стресна. Изгледа го изпитателно.

И до сега „Хаталж-кория“ никой не я пази. Пази си я господаря. Но и никой нея сѣче. А изворътъ ъ все си буенъ и пълноводенъ, даже и тогава, когато всички извори, чешми и рѣкчици на около прѣсхващатъ.

Г. Гюлмезовъ

ХРОНИКА ОБЩИНСКИ

Люблянския учителски хоръ, който през пролътта гостува съ единъ концертъ и въ Сливенъ, благодари чрезъ г. м-ра на нар. просвѣта за приема оказанъ му въ нашия и други шестъ града въ България.

Одобрень е отъ столичната общинска управа търга за постройка амбулатория и съветелна станция „Киро Стефановъ“. Това за сведения на ония, които още приказватъ, че има „известни шансове“ дарението да се върне наново на Сливенъ...

ОСНОВАНА е въ с. Струпецъ земледѣлска кредитна кооперация.

НА 28 т. м. ще се състои конгреса на зап. офицери въ гр. Плъвенъ. Делегати на сливенското д-во на зап. офицери сж: зап. полковници Тр. Пѣвъ, К. Колчевъ, Г. Ганевъ, зап. майоръ Т. Томовъ, зап. капитанъ Ап. Апостоловъ и зап. поручикъ З. Измиревъ.

ДРАМАТИЧНИЙТЕ театъръ „Мара Тотева“ посети града ни и изнесе пиеситѣ: „Сталинъ или Мусолини“, „Червеноската пантера“ и „Дасринемъ Голгота“. Представленията бѣха слабо посетени.

УЧИТЕЛЪТЪ отъ III Слив. прогимназия—г-нъ Илия Цеконъ—диригентъ на Нар. хоръ—е сложилъ подъ печатъ стихосбирка—лирически пѣсни.

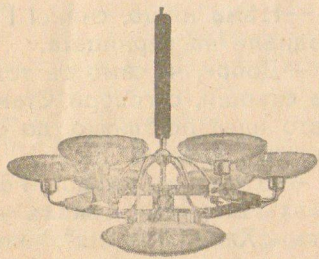
Г-нъ Добри Добревъ, нашъ съгражданинъ и голѣмъ художникъ, чиято известностъ е минала отдавна националнитѣ ни граници, открива въ салона на „Зора“, художествена изложба отъ 20 окт. до 2 ноември т. г. Изложбата представлява голѣмъ интересъ—тя е културно събитие за Сливенъ.

ДНЕСЪ заминаватъ за екскурзия две групи ученички отъ слѣдната гимназия—едната група за Казанлъкъ, а другата—за Елхово.

СЛИВЕНСКОТО студентско д-во „Добри Чинтуловъ“, е издало позивъ къмъ бълг. студентство и учащата се младежъ по случай освещаването паметника на х. Димитъръ.

СОФИЙСКИТЪ вци отъ нѣколко дни помѣстватъ портрета и отбелзватъ скорошния гастролъ въ Народната опера на нашия съгражданинъ и приятелъ г. Мих Кюпевъ—членъ на държав. опера—Торино (Италия). Печата въ Италия на рича Кюпевъ пѣвецъ съ „небикновень гласъ“ „единъ отъ най-добритѣ баци на италианското оперно изкуство“. Нека се надѣваме, че следъ гастролъ си въ Нар. опера Кюпевъ, ще посети и родния си градъ Сливенъ.

Електр. Полюлеи

Нови модели, красиви и солидни на конкурентни цени при П. КАМБУРОВЪ тел. 51

По инициатива на г. Кмета е образуванъ комитетъ за по доброто организиране на предстоящия есененъ панаиръ въ града. Готвятъ се изненади и удоволствия за посетителитѣ.

Плжуването поради гържествата ще бжде съ 70% намаление

Въ връзка съ новия законъ за тържищата и изложбитѣ въ общината се проучва всестранно въпроса за озаконяването на тукашнитѣ пазари и тържища.

Поради намалението въ такситѣ за стаи, Слив. минер. бани сж посетени отъ много сливенци.

Отобуса продължава рейситѣ

Въ общината се изготвятъ заповѣди за глобяване собственицитѣ, които не сж направили тротоара предъ сградитѣ си или не сж боядисали последнитѣ.

За градинаръ при общината е назначенъ специалистъ г-нъ Никола Стояновъ отъ г. Пловдивъ, завършилъ въ Чехия декоративно, парково и булевардно градинарство. Съ това се очаква несъмнено подобрене на парковото дѣло въ града, което презъ последнитѣ години е навлѣзло въ съвсемъ нова фаза.

Зарегистрирани сж въ законния срокъ чрезъ общ. управление 188 търговски съществувания. Декларациитѣ на последнитѣ сж предадени на тукашното браншово сдружение.

ОТЧЕТЪ

на комитета „Обществено подпомагане“

Извѣтаваме на сливенското гражданство, че поради приключване на годината по изхранване дѣцата на беднитѣ сливенски граждани въ училищнитѣ трапезарии (презъ учебния периодъ) и въ детскитѣ колонии (презъ лѣтния ваканционенъ периодъ) и предъ видъ приближаващото време за новото откриване на трапезарии, то по нареждане отъ Председателя на комитета г-нъ полковникъ Стояновъ, командиръ 3-й пех. Балкански полкъ, комисия провѣри отчетността на комитета и резултата се изразява въ следния протоколъ:

ПРОТОКОЛЪ

за провѣрка приходитѣ и разходитѣ на фонда „Обществено подпомагане“—ученически трапезарии въ гр. Сливенъ, за времето отъ 1 януарий до 12 октомври 1935 год.

Днесъ 12 октомври 1935 год. комисията, назначена по устната заповѣдъ на командира на 3-и пехотенъ полкъ, въ съставъ: Председателъ Зав. Складовѣтъ на полка майоръ Димитровъ Илия и членове: Счетоводителя на полка Борисъ Зихиревъ, директора на Банка „Български кредитъ“ Павайотъ Чаушевъ и сръдидния директоръ Тодоровъ Иванъ, въ присѣдствието на касиера на фонда—ковчежника на 3-о полково счетоводство Захари Костовъ, като се събрахме въ кабинета на полка, провѣрихме смѣткитѣ на фонда „Обществено подпомагане“—Ученически трапезарии и намѣрихме, че за времето отъ 1 януарий 1935 год. образуването на фонда, донесъ е постъпило всичко приходъ 733,805 лв.

За сжщото време е изразходвано 546,596 лв. Остава наличностъ 187,209 лв.

Изразени счетоводно, какъто сж записани по книгата при-

хода и разхода на фонда, за гореказаното време, даватъ следната смѣтка.

Приходъ

Постъпали суми срещу квитанции по кочани отъ № 1 до 37 вкл.—квитанции №№ 1 до 3608 вкл. отъ комисията при гарнизона, отъ разни учреждения, предприятия и лица въ града и др. 533805 лв.

Получени отъ Сливенската градска община отъ фонда „Обществено подпомагане“ 200000 лв.

Всичко 733805 лв.

Разходъ

Изплатени по описъ № 3 отъ 8 юний т. г. за направени разходи по обзавеждането на трапезаритѣ презъ м. януарий т. г. 14276

Изплатени по описъ № 4 отъ 8 VII. т. г. за купени хранителни припаси презъ месецъ февруарий т. г. 65530.

Изплатени по описъ № 8 отъ 5 III. т. г. за купени хранителни припаси презъ м. февруарий т. г. 53652.

Изплатени по описъ № 9 отъ 12 III. т. г. за купени продукти за раздаване на беднитѣ сливенски граждани по коледнитѣ празници 64101.

Изплатени по описъ № 10 отъ 1 IV. т. г. за разходи по изхранване децата презъ м. мартъ т. г. 148376.

Изплатени по описъ № 11 отъ 13 V. т. г. за купени хранителни припаси презъ м. априлъ т. г. 15393.

Изплатени по описъ № 14 отъ 11 VI. т. г. за разходи направени презъ м. май т. г. 17558.

Дадени взаимнообразно на комитета за въздигане паметникъ на воеводата „х. Димитъръ“ 100,000.

Изплатени по описъ № 17 отъ 11 X. т. г. за за разходи направени по издръжане децата—лѣтовници при лѣтовнището „Чуката“ презъ т. г. 52430.

Изплатени по описъ № 17 отъ 11 X. т. г.—стойността на получения хлѣбъ отъ гарнизонната фурна, за изхранване ученицитѣ—лѣтовници при лѣтовнището „Чуката“ презъ т. г. 15290.

Всичко приходъ 733805.

Всичко разходъ 546596.

За уравнение 187209.

Всичко приходъ 733805.

Всичко разходъ 733805.

II. Наличността отъ (187209) сто осемдесетъ седемъ хиляди двесте деветъ лева, се състои отъ:

а) По текуща лихв. смѣтка въ Банка „Български кредитъ“ съгласно вн. книжка № 68 отъ 16 I. т. г. 186,940 лв.

б) Пари—на лице 269 лв. Всичко 187209 лв.

III. Комисията намѣри, че всички книги на фонда сж водени правилно. Постъпалитѣ суми сж записани своевременно на приходъ по паричната книга и внасяни на време по тек. лихвенна смѣтка въ банката.

Извършенитѣ разходи сж подкрепени отъ нуждитѣ оправдателни документи.

IV. Всички закупени инвентарни предмети за нуждитѣ на трапезаритѣ—разпредѣлени по училища, сж записани въ специална инвентарна книга, която провѣрена отъ комисията се указа, че е редовно и правилно водена, а самитѣ предмети предадени на респективнитѣ учители съсъ редовни разписки.

За горното се състави на стоящия протоколъ въ два екземпляра отъ които единия се представи на командира на полка (председател на комитета за Обществено подпомагане), а втория остава въ архивата на комитета.

Председателъ—майоръ: И. Димитровъ.

Членове: 1. Б. Зихиревъ, 2. П. Чаушовъ, 3. И. Тодоровъ

Присѣдствувалъ касиеръ: З. Костовъ. Отъ комитета.

Огнеупорни тухли

— всички размѣри —

за печки и машини

при ЩИЛ. ВАСИЛЕВЪ, тел. 88.

Въ конухарския магазинъ на СТОЯНЪ ДЕМИРЕВЪ

по случай зимния сезонъ пристигнаха голѣмъ изборъ отъ модни и финни кони за гарниране на дамски МАНТА Мѣстни и Европейски лисици.

Извършватъ се поправки на всѣкакъвъ видъ конени палта ПРИ НАМАЛЕНИ ЦЕНИ.

За знани на клиентитѣ си известяваме, че за сезона магазинъ

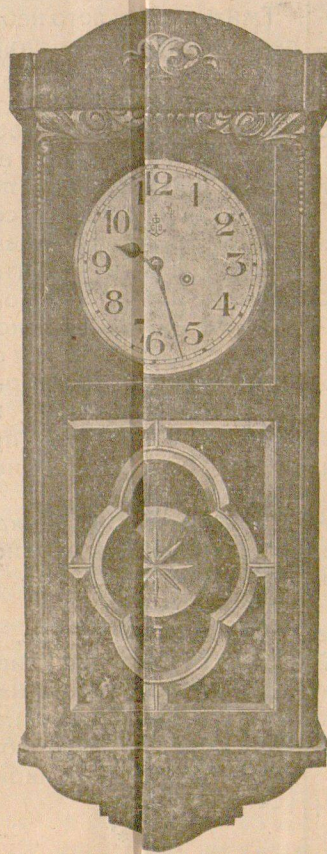
„НЕДЕВЪ & САРЖИВАНОВЪ“

има хубави модни платове за МЪЖКИ и ДАМСКИ КОСТУМИ Най-доброкачественни ТРОЙКИ: ЧЕРНИ, СИНИ, КАФЯВИ, РИБЕНА КОСТЪ и др. Също и хубави ОДЕАЛА, КИЛИМИ и ШАТОВЕ. ЦЕНИ НАРОДНИ.

Въ новооткритата сладкарница

„САВОЯ“

ще намѣрите винаги прѣсни пасти и уютна обстановка. Приема всѣкакъвъ видъ поржчки по модно сладкарство. Поржчки за въ къщи се изпълняватъ.

Часовници: ржчни, джебни, стенни, будилници, отъ всички европейски фабрики: Омега, Zenith, Лонжинъ, Сима и др.

Всѣкакви златни украшения

като подаръци за годѣжи, сватби, кръщавания, именици, и др. случаи.

Годѣжни халки отъ 200-300 лв.

Винаги прѣсни батерии и очила на фабрични цени.

Поправя всѣкакви повреди ни поправими часовници.

Не продавайте златото си никому. Ще Ви даде най-висока цена само

К. САХАКЯНЪ, часовникарь-златаръ подъ общината Сливенъ.

Статии, риспки, обявления и пр. за „Изтокъ“ да се изпращатъ до печатница „Балканъ“ — Сливенъ.